

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.208/2014/6. szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Dr. Németh Péter Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Németh Péter ügyvéd által képviselt felperesnek Dr. Kocsis Rita ügyvéd által képviselt I. r. és II. r. alperesek ellen ügyvezetői felelősség megállapítása iránt a Szombathelyi Törvényszék előtt 20.G.40.089/2011. számon indult, a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.143/2013/6. számú ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen az alperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt feljegyzett 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az F P Kft (adós) vezető tisztségviselője 2007. október 2-től 2010. szeptember 20-ig az I. r. alperes, 2010. szeptember 20-tól 2010. december 13-ig a II. r. alperes volt.

A Vas Megyei Bíróság a 2010. szeptember 27-én érkezett kérelem alapján 2010. október 27-én kelt, első fokon jogerőre emelkedett végzésével elrendelte az adós felszámolását. A felszámolás kezdő időpontja 2010. december 13.

A felperes az adós elleni felszámolási eljárásban 4.916.150 Ft hitelezői követelést jelentett be. A felszámolási eljárás egyszerűsített eljárás keretében fejeződött be, a hitelezői igények

kielégítése nélkül.

A NAV Nyugat-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága előtt folyamatban volt eljárásban készült és jelen eljárás tárgyává tett igazságügyi szakértői vélemény szerint 2009 szeptemberében az adós kft. 15.439.125 Ft készpénzzel rendelkezett. 2010 decemberében pedig - iratanyaga szerint - összesen 45.746.133 Ft vagyona volt. A felszámolás elrendelésekor a felszámolónak vagyont nem adtak át.

A felperes keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperesek az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezését követően ügyvezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, ezáltal az adós vagyona 45.746.133 Ft-tal csökkent. Ezen összeg erejéig vagyoni biztosíték nyújtására történő kötelezésüket is kérte a felperes.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott.

Határozata indokolásában írtak szerint az adós felszámolásának kezdő időpontjában hatályos Cstv. 33/A. §-ában rögzített az alperesek felelősségének megállapításához szükséges feltételek fennállnak. Az adós vezető tisztségviselői a 2009. évre vonatkozó éves beszámoló letétbe helyezésére, közzétételére vonatkozó kötelezettségüknek nem tettek eleget, továbbá nem teljesítették a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban felsorolt kötelezettségeket sem. Az elsőfokú bíróság abból a tényből, hogy az adós ellen már 2009. év őszén felszámolás iránti kérelmet nyújtottak be, továbbá a perben értékelt szakvéleményben írtakból is arra következtetett, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete az említett időpontban bekövetkezett. A vagyonsökkenést, annak mértékét ugyancsak a szakértői vélemény alapján bizonyítottanak találta. Hangsúlyozta, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) nem ismeri a „névleges ügyvezető” fogalmát, azon ügyvezető felelőssége is fennáll, aki e tisztséggel összefüggő feladatokat érdemben nem látja el.

Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Egyetértett az elsőfokú ítéletben a „névleges ügyvezető”-vel, illetve a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontjával összefüggésben kifejtettekkel. Osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, hogy a hitelezők érdekeinek sérelmét vélelmezni kellett, mivel az alperesek a 2009. évi számviteli törvény szerinti beszámoló letétbe helyezési, közzétételi kötelezettségüknek nem tettek eleget. Egyetértett az eljáró bírósággal abban is, hogy a vagyonsértést, annak mértékét a

szakértői vélemény bizonyítja. A másodfokú bíróság szerint az alperesek a felelősségük alól nem tudták kimenteni magukat. Az adós vagyonával nem számoltak el. Nem igazolták az miért nincs meg, azt mire fordították. A másodfokú bíróság súlytalannak találta az adminisztrációs jellegű körülményekre történő alperesi hivatkozásokat, amelyek egy része egyébként a felszámolás elrendelése után következett be. Úgy ítélte, hogy az adós gazdasági tevékenységének Ausztriára történő kiterjesztését az alperesek kellően nem igazolták, ahogyan azt sem, hogy ez egy megfontolt üzleti döntés lett volna.

Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték. Tételeken a Pp. 3. § (2) bekezdésének, tartamilag a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését is állították.

Álláspontjuk szerint a Cstv. 33/A. §-a alapján felelősségük az adós tartozásaiért jogszerűen nem állapítható meg. Fedezetelvonó magatartást nem tanúsítottak, az adós vagyonát nem mentették ki. Ezt igazolja a II. r. alperes által 2010. január 8-án, illetve 2010. november 12-én tett büntető feljelentés is. A II. r. alperes ugyanis észlelte, hogy harmadik személynek felróható magatartás miatt az adósnál jelentős veszteség keletkezett. Az alperesek állították, mindent megtettek a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

Előadták, igazolták, miszerint 2009. év III. negyedév végéig az adóbevallási kötelezettségüket maradéktalanul teljesítették. 2009. második felétől azonban a kft. nem működött, valamennyi munkavállalójának munkaviszonya megszűnt. Az adós könyvelője a cég tartozása miatt a munkáját nem folytatta.

Az alperesek utaltak arra, a II. r. alperes az adós nevében több, a felülvizsgálati kérelemben tételeken megjelölt, külföldön és belföldön elvégzendő munkát vállalt, amelyek azonban, nem nekik felróható okból, megghiúsultak.

Az alperesek hangsúlyozták, az adós felszámolása során a felszámolóval kapcsolatban voltak.

Álláspontjuk szerint, a gazdálkodó szervezet vezetőjének az tekintendő, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol. Állították, ilyennek az adós megalakulása óta, a II. r. alperes volt tekinthető. Az ő terhére pedig sem adócsalás, sem csődbüntett elkövetését nem állapították meg az ellene indult eljárás során.

Összegzésképpen előadták, az ítélőtábla jogsértést követett el azzal, hogy teljes mértékben figyelmen kívül hagyta azokat az alperesek által részletesen feltárt és előadott okokat, körülményeket, amelyek megítélésük szerint az ügyvezetői felelősség alóli mentesülésüket megalapozták.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján, és azt a felülvizsgálati kérelemben felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria osztotta a perben eljáró bíróságok egyező álláspontját, miszerint az I. r. alperes azon időszak alatt, amíg a cégjegyzékben ügyvezetőként szerepelt, függetlenül a ténylegesen kifejtett tevékenységétől, az adós ügyvezetőjének minősült. Az ügyvezetői felelősség alól arra tekintettel nem mentesülhet, hogy ezen tisztséggel járó tevékenységet nem végezte el. Ugyanakkor az az alperesi előadás, miszerint az adós cég megalakulása óta a II. r. alperes meghatározó befolyást gyakorolt a kft. döntéseire, azt igazolja, hogy azon időszak alatt is, amikor nem volt a cégjegyzékbe ügyvezetőként bejegyezve, felelőssége - figyelemmel a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésében írtakra - a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint ítélandó meg.

A Kúria - a felülvizsgálati kérelem tartalma alapján - nem vitatott tényként fogadta el, hogy az adós 2009 ősze óta fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. Tényként kezelte azt is, hogy az alperesek hitelezők érdekeit sértő magatartását, a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése értelmében, vélelmezni kellett. Nem igazolták ugyanis az eljárás során, hogy a 2009. évi számviteli törvény szerinti beszámolót letétbe helyezték, illetve közzétételi kötelezettségüknek eleget tettek. Önmagában az, hogy a 2009. III. negyedévi adóbevallási kötelezettségüket teljesítették, a törvényi vélelem megdöntésére nem alkalmas.

Az adott tényállás mellett a Kúria egyetértett a perben eljáró bíróságok azon egyező álláspontjával, hogy az alperesek nem tudták bizonyítani, miszerint az adós kft. nyilvántartásában szereplő vagyon elvesztése nem róható a terükre. Ha az általuk vezetett adósi nyilvántartások szerinti vagyon nem áll a hitelezők rendelkezésére, akár azért mert a könyvek nem a valós helyzetet tükrözték, akár azért, mert bár az abban feltüntetettek a valóságnak megfeleltek, de a vagyon átadása elmaradt, a vezető tisztségviselők a felelősség alól nem mentesülhetnek.

Felelősség alóli kimentési okként nem értékelhető az sem, hogy a II.r. alperes büntető feljelentést tett ismeretlen személy ellen, illetve, hogy az adós gazdasági helyzetének javítása érdekében külföldi és belföldi partnerekkel szerződéseket kötött.

Nincs a jogvita eldöntése szempontjából jelentősége annak, hogy az adós 2009. év második felétől nem működött, és ettől kezdve ezért nem készített adóbevallást. A Kúria rámutat egyébként arra, hogy ezen állítás nem felel meg az alperesek előadásának, hiszen éppen arra hivatkoztak kimentési okként, hogy 2009 után is az adós

gazdasági aktivitást fejtett ki.

Kimentési okként nem értékelhető az sem, hogy a II.r. alperes büntetőjogi felelősségének megállapítására nem került sor, illetve, hogy az alperesek a felszámolóval leveleztek.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott körülmények tehát nem alkalmasak annak igazolására, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az alperesek a tőlük elvárható valamennyi intézkedést megtették a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében (Cstv. 33/A. § (2) bekezdés).

A Kúria úgy ítélte a másodfokú bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségét nem sértette meg. Az a tény, hogy az alperesek érvelésének nem adott helyt, állításaikat a bizonyítékok tükrében vizsgálta, e jogszabállyal nem volt ellentétes. A Kúria szerint a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a bizonyítékokat okszerűen mérlegelték az eljáró bíróságok és helyes jogi következtetésre jutottak, amikor az alperesek Cstv. 33/A. §-a szerinti egyetemleges felelősségét megállapították.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesek felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A Kúria ezért a személyes költségmentességük folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték állam általi viseléséről határozott. A felperesnek igazoltan felülvizsgálati költsége nem merült fel.

Budapest, 2015. március 17.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr. Osztoivits András sk. bíró